

vilforsvarskommissionens kompetence ligesom de stående udvalgs kompetence afledt fra kommunalbestyrelsen. Civilforsvarskommissionen er dog ikke et stående udvalg, da den ikke udelukkende består af medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2 gør adgangen til at nedsætte en civilforsvarskommission uafhængig af, om kommunen er civilforsvarsområde, da dette begreb foreslås ophevet. Det forudsættes, at kommunalbestyrelserne i de hidtidige civilforsvarsområder fortsat nedsætter civilforsvarskommissioner.

Stk. 3 afløser gældende lovs § 21, stk. 1. Det foreslås, at antallet af kommissionsmedlemmer, der udpeges af kommunalbestyrelsen, forhøjes med 2 kommunalbestyrelsesmedlemmer til i alt 4 repræsentanter for kommunen. Udvidelsen af den kommunale repræsentation bringer på dette punkt civilforsvarskommissionens sammensætning i overensstemmelse med sammensætningen af brandkommissionen og muliggør dermed oprettelse af en beredskabskommission efter forslaget *stk. 4*. Samtidig styrkes den kommunale indflydelse i civilforsvarskommissionen. Forslaget er i overensstemmelse med betænkning nr. 860/1979, jfr. almindelige bemærkninger afsnit 4.1.

Det foreslås endvidere, at civilforsvarslederen, jfr. forslaget § 22, ikke længere skal være medlem af civilforsvarskommissionen, jfr. i øvrigt bemærkningerne til *stk. 5*. Det anses ikke for stemmende med de kommunale styrelsesregler at bevare civilforsvarslederens medlemskab, da han er ansat under kommunalbestyrelsen.

Stk. 4 giver kommunalbestyrelsen adgang til at sammenlægge civilforsvarskommissionen med brandkommissionen til en beredskabskommission. Beredskabskommissionens sammensætning, der fremgår af *stk. 3*, er i overensstemmelse med det forslag til sammensætning, der er indeholdt i betænkning nr. 860/1979 om civilforsvar og brandvæsen m. v., jfr. i øvrigt almindelige bemærkninger, afsnit 4.1. Det er en forudsætning, at der samtidig ved en ændring i brandloven skabes hjemmel til, at brandkommissionen kan sammenlægges med civilforsvarskommissionen.

Der er ikke som i betænkningens lovudkast medtaget en udtrykkelig bestemmelse om, at politimesteren og repræsentanterne for de frivillige civilforsvarsorganisationer ikke har stemmeret i kommunale bevillingsspørgsmål, idet bevillingsmyndigheden tilkommer kommunalbestyrelsen, jfr. § 39 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 5 skaber hjemmel til, at civilforsvarslederen kan få tilladelse til at overvære civilforsvarskom-

missionens eller beredskabskommissionens møder, jfr. forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, der forventes vedtaget i indeværende folketingssamling, og som ved en ændring af den kommunale styrelseslovs § 20 giver de stående udvalg adgang til at tillade, at kommunalt ansatte overværer udvalgsmøder med henblik på varetagelse af sekretariatsfunktioner m. v.

Til § 17

Bestemmelsen omhandler den kommunale civilforsvarsplanlægning, der hidtil er gennemført som et led i kommunernes civilforsvarsopgaver, jfr. gældende lovs §§ 19 og 22.

En række kommuner har udarbejdet civilforsvarsplaner og beredskabsplaner jfr. bet. 861/1979 s. 60 ff. Det foreslås, at alle kommuner forpligtes til at foretage en sådan planlægning.

Stk. 1 bestemmer, at en civilforsvarsplan skal vise omfanget af og organisationen i kommunens civilforsvar.

Stk. 2 omhandler en beredskabsplan, der vil omfatte de foranstaltninger, der skal iværksættes for at klargøre kommunens civilforsvar til indsats.

Til § 18

Bestemmelsen omhandler de kommunale civilforsvarsopgaver, der er omfattet af gældende lovs § 19, stk. 1, og § 22, nr. 1.

Stk. 1 omhandler hjælpetjenesten, der forudsættes koordineret med politiets evakueringsopgaver, jfr. forslaget § 15, stk. 1, nr. 1. Gældende lovs benævnelse »socialtjeneste« bortfalder.

Stk. 2 giver indenrigsministeren adgang til at udvide den kommunale hjælpetjenestes opgaver svarende til, hvad der er hjemlet i gældende lovs § 22, nr. 1. Beslutningen om udvidelse af de kommunale civilforsvarsopgaver forudsættes truffet efter forhandling med kommunalbestyrelsen.

Efter bestemmelsen skal civilforsvarsforanstaltningernes karakter og omfang afpasses til behovet i den enkelte kommune. Som kriterium herfor anvendes som hidtil »bymæssigt bebygget område«.

Ved afgørelsen af, hvornår der i civilforsvarsmæssig forstand foreligger et »bymæssigt bebygget område«, har man ikke blot lagt vægt på bebyggelsens tæthed, men også på områdets beliggenhed, indbyggerantallet, »udsathedsgraden« og særlig risiko. Visse områder, der ikke efter almindelig opfattelse kan karakteriseres som »bymæssigt bebygget«, er efter den nævnte praksis udpeget som civilforsvarsområder.